

SETECKÉ NOVINY

Vážení spoluobčané,

pranostika „Březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem“ jakoby se naplňovala právě v těchto dnech. Po teplé první polovině března, kdy jsme se sluníčkem a teplem tak trochu namlsali, přišly mrazíky a nepříjemný studený severák vanoucí celé dny. Zima prostě chce dohnat deficit, i když podle kalendáře už tu máme jaro. Navzdory tomu už prý máme v Čechách na některých místech vlašťovky, čápi se vrátili na své komíny a já tuhle zahlédla i konipase bílého. A protože přírodě věřím, jelikož ta ví, co dělá, jsem si jistá, že zima už je definitivně za námi.

Co se událo

Dětský maskarní bál

V sobotu 7.3. se na sále naší hospody sešlo 38 dětí, aby si tu zařadily v maskách. Slyšela jsem, že si to všechny náramně užily a chtěla bych moc poděkovat děvčatům z výboru pro občanské záležitosti a všem jejich pomocníkům za pěknou organizaci tohoto bálu.

Roušky

V uplynulých dnech jste dostali do schránek ochranné textilní roušky v celkovém počtu 3 ks na osobu. Pokud jste někdo roušky neobdržel ve správném počtu, prosím, zavolejte a my vám roušky dodáme. Stejně tak, pokud se vám rouška poničí. A naopak, pokud roušky nepotřebujete, přineste je na obecní úřad a my je poskytneme např. seniorům v sociálních zařízeních.

Roušky jsou ušity z certifikovaného materiálu Domestik určeného pro výrobky do zdravotnictví. Lemovací proužek je ze 100% bavlny. Roušku lze vyvařit, případně vyprat na 95°C a vyžehlit.

Co nás čeká, případně asi nečeká

V minulých novinách jsem psala, že se chceme 4.4. připojit k akci „*Uklid'me svět, uklid'me Česko*“. Bohužel, vzhledem k současné situaci, kdy je omezený pohyb lidí na veřejnosti, musíme tuto akci zrušit. Pevně věřím, že budeme moci úklid zorganizovat na podzim.

Přesto vlastní iniciativě se meze nekladou, a pokud si vezmete při procházce do přírody nějaký pytlík a do něj tu a tam nějaký ten odpad seberete, bude vám příroda vděčná.

Rovněž nedokážu nyní s jistotou říct, zda se uskuteční plánovaný *literární večer 1.5.*, o kterém jsem psala v minulých novinách. S největší pravděpodobností také ne. A *stavění májky* je také nejisté. A tak doufám, že nám vyjde aspoň *setkání u Barborky*, které připadá na 30.května.

O všem vás budu informovat v dubnových novinách.

Výročí 75 let od konce druhé světové války si též asi nebudeme moci připomenout nějakým shromážděním u pomníku a společným prokázáním úcty obětem této války a vzpomínkou na události konce 2. světové války v Seči a okolí, rozhodla jsem se tedy otisknout několik výňatků z kroniky obce z jara 1945, abych zejména mladým lidem přiblížila dobu, na kterou si pamatují jen někteří z vás.

Další události naší vesnice:

Omezení provozu obecního úřadu – až do odvolání jsou na našem úřadě tyto úřední hodiny:

Pondělí, středa 9:00 – 12:00 hod. Pokud to jde, vyřizujte své požadavky telefonicky (724974969), nebo e-mailem na adrese: secublovic@seznam.cz. Děkujeme za pochopení.

Z Pamětní knihy obce Seč - jaro 1945

„Následkem ruské ofensivy na východní frontě přicházejí němečtí uprchlíci, zvaní národní hosté z východních zemí do Protektorátu. Do Seče přibyli 5. Března. Bylo jich kolem 50 osob. Přivezli je zemědělci, kteří měli koňské potahy. Obecní úřad zabral pro ně školu a žáci zdejší školy byli vyučováni v hostinci u Bečvářů. Žáci dostávali jen domácí práce a k jejich odevzdávání se scházeli jen dvakrát v týdnu do hostince.

O stravování národních hostů se staral starosta obce František Malý, který určil k vaření pro prvé dny několik zdejších občanek. Mléko dodával pro národní hosty zdejší velkostatek, brambory místní zemědělci a ostatní potřeby obstarávány ze zdejších obchodů neb z Plzně. Kuchyňské náčiní a jídelní přístroje byly sbírány od zdejších občanů. Jelikož přiděly byly malé, konaly se dům od domu sbírky zeleniny a jiných potravin.

Dne 12. Března byl zatčen gestapem zdejší rolník Jan Synáč a držen ve vězení na Borech týden. Propuštěn byl bez dalších následků.

19. dubna byl velký nálet na Plzeň. V ranních hodinách probuzeni byli zdejší občané hřmotem amerických bombardovacích letadel, která různobarevnými světly signalizovala směr na Plzeň. Obloha byla ozářena tisíci světelnými balóny. V zápětí byly slyšeny dunivé rány z bomb, které způsobily zkázu v některých částech města. Byly dychtivě očekávány zprávy. Ty nejprve přinášeli zachránění z postižených míst. Utíkali z Plzně po státní silnici a nesli v batohu neb v kufru věci, které po náletu jim zůstaly, jiní táhli vozíky s věcmi, jiní opět dětské kočárky s malými dětmi a věcmi, které v krytech zachránili. Tito trosečníci z bombardovaných míst hledali přístřeší u příbuzných a známých v okolních obcích.

Odpoledne téhož dne byl podniknut na Plzeň opět velký nálet, který si také vyžádal mnoho obětí na životech. Po těchto událostech stávala se bezpečnost na cestách nejistá. Pohyby vojska a německých uprchlíků se zvětšovaly. Vojenské transportní kolony i jednotlivá vozidla byly terčem útoků amerických letců tzv. hloubkových, kteří vnášeli strach, nejistotu a dezorganizaci v pravidelném železničním i silničním provozu. Hloubkaři napadali vlaky, střelili po nich a u Zdemyslic zastřelili jednoho topiče na lokomotivě. Ve Lhotě Chocenické napadli v poledních hodinách stěhovací auto a zastřelili v autu 4 osoby. Střelné rány byly tak silné, že vzrušily celou obec a mnoho občanů spěchalo na místo útoku.

Za těchto okolností rodiče z okolních obcí přestávali posílati děti do školy, takže sem mnohé ani pro úlohy nepřicházely. Ale i tyto úlohy přestávaly, když sál u Bečvářů obsadil nejprve oddíl Wehrmachtu a pak oddíl esmanů. Esmani se kromě v hostinci ubytovali i v soukromých domech. Správu školy vedl v této době řídicí učitel Josef Homan z Blovic za řídicího učitele Jaroslava Ježka, který odešel do kurzu kuratoria pro výchovu mládeže v Trutnově.“

(pokračování v příštích novinách)

Závěr

Moji milí spoluobčané, z historie, o které se můžeme dočíst v kronikách, vidíme, že tak jako celý český národ, tak i naši předkové, občané Seče prožili nelehká období, plná strachu a utrpení. I my dnes čelíme strachu a prožíváme nelehkou situaci, nevíme, co všechno budeme muset podstoupit, jaká omezení budeme muset strpět a pokorně přečkat. Bojíme se o sebe, své rodiny a přátele. Tak, jako se naši předkové dočkali po časech zlých opět časů radostných, tak i my mějme velkou naději, že bude zase dobře. Zachovejme si dobrou náladu a optimismus, využijme ten čas relativního zpomalení a zklidnění sami pro sebe. Užijme si ve zdraví a v kruhu svých nejbližších blížíci se Velikonoce. Držím nám všem palce a přeji pevné zdraví a hodně sil.

*vaše starostka
Helena Chytrá*

